

Υ Μ Ν Ο Σ

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1880.

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΒΒΑΔΑ

Λευκαδίου.

Ἐκδίδοται

δαπάνη πολλῶν Κερκυραίων.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Τυπογραφεῖον « Ο ΚΟΡΑΗΣ »

1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΣΤΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Υ Μ Ν Ο Σ

187360

ΕΙΣ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1880.

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΒΒΑΔΑ

Λευκαδίου.

Ἐκδίδεται
δαπάνη πολλῶν Κερκυραίων.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Τυπογραφεῖον « Ο ΚΟΡΑΗΣ »

1880.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΩ ΕΞΟΧΩΤΑΤΩ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΝΘΕΡΜΩ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΠΡΟΣΤΑΤΗ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΙΚΑΙΩ ΠΡΟΟΥΠΟΥΡΓΩ
ΤΟΥ ΕΥΚΛΕΟΥΣ ΕΘΝΟΥΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΑΓΓΛΩΝ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ

ΔΟΡΑ Γ. ΓΛΑΔΣΤΟΝΙ

ΚΤΛ. ΚΤΛ. ΚΤΛ.

ΕΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ
ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ
ΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ΤΟΥΤΟΝ
ΑΝΑΤΙΘΕΙΝ
Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΕΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL. 52. 49. 0016

ΤΩ.

ΕΞΟΧΟΤΑΤΩ· ΠΡΟΫΠΟΥΡΓΩ· ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΔΟΡΑ Γ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΙ

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Ἡ ἐκ μέρους Ὑμῶν αὐθόρμητος καὶ ἐνθερμος ὑπεράσπισις τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου συνδιάσκεψιν τῆς Εὐρώπης, τὰ φιλέλληνα αἰσθήματα, ἐξ ὧν ὠρμήθη ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης καὶ μετὰ διακαοῦς ζήλου ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα τῆς ὑποστήριξως αὐτῶν, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἡ ἐμπνεύσασα καὶ καθοδηγήσασα τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἐνεκα τῶν ἀναφυηθειῶν δυσχερειῶν, εἰς τὴν μετριοπαθεῖ λύσιν τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος, καὶ αὐτὴ ἡ ἐνθερμος καὶ δικαία ὑποστήριξις τοῦ ἐνδόξου καὶ φιλελευθέρου Ἀγγλικοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ζητήματος τούτου, ἐνεχάραξαν δικαίως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Πανελληνίου βαθεῖαν πρὸς Ὑμᾶς εὐγνωμοσύνην ἡγεῖρον δὲ διακαῇ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ὑμετέραν εὐκλεῆ Πατρίδα καὶ ἀνεπτέρωσαν τὰς ἐλπίδας τῶν Ἑλλήνων περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος μας.

Ὡς μικρὸν δὲ τεκμήριον τῆς τοιαύτης εὐγνωμοσύνης καὶ λατρείας τῶν Ἑλλήνων δέξασθε παρακαλῶ Ω ΕΞΟΧΕ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΠΑΤΡΙΩΤΑ, τὸ πρὸς Ὑμᾶς ἀφιερούμενον Ἐθνικὸν Ποίημά μου ἐπιγραφόμενον « Ὕμνος εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν τῆς ἐπιστρατείας τοῦ ἔτους 1880. »

Μετὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήμα-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

τος, ὀφειλομένην ἤδη εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ὑμετέρου Ἔθνους
καὶ εἰς τὰς ἀτομικὰς προσπάθειάς Ὑμῶν, ἐνεκα τῶν ὁποίων
ἐπέρχεται σήμερον ἡ δημοσίευσίς τοῦ ποιήματος ὑπὲρ τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Στρατοῦ, δικαιολογεῖται εὐγλώττως ἡ κατάλληλος ἀ-
φίερσις τοῦ « Ὑμνου τούτου » πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξο-
χότητα.

Δέξασθε ἐν ταυτῷ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαίρετικῆς πρὸς
Ὑμᾶς ὑπολήψεως τῶν Ἑλλήνων, καὶ δικτελῶ μετὰ βαθυτά-
του Σεβασμοῦ.

Ὁ Εὐπειθέστατος

Ποιητὴς

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΚΑΒΒΑΛΑΣ.

Κερκύρα, ἐν χωρίῳ Ἀγίοις Δούλοις
τοῦ Δήμου Ἐπιζεφυρίων τῆς Ἐπαρχίας Ὁρους
τὴν 30.ην Αὐγούστου 1880.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

Μολονότι ἡ πεποίθησις τινῶν Πολιτῶν, ἀκράδαντος εἰσέτι
ἐξακολουθεῖ νὰ διαμένῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι καὶ αὖθις τὰ
Ἑλληνικὰ ὄπλα θὰ διαμείνωσιν ἀργὰ, κατὰ συνέπειαν δὲ ὅτι ἡ
ἐπιστρατεία δὲν θέλει τελεσφορήσῃ, δι' οὓς λόγους καὶ προη-
γουμένως δὲν ἐξετελέσθη τοιαύτη εἰς εὐνοϊκωτέρως περιστάσεις,
μ' ὅλον τοῦτο, καίτοι σεβόμενος τὴν γνώμην αὐτῶν, συνέθεσα
ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ τῆς ἐνκντίας ιδέας τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ ἐν-
θουσιασμοῦ τῶν πλείστων γενναίων Στρατιωτῶν, τὸν παρόντα
Ὑμνον ὅπως χρησιμοποιηθῇ ἐν περιπτώσει ἐμπολέμου κατα-
στάσεως, οὐ μόνον πρὸς μείζονα ἐνθάρρυνσιν τοῦ προθύμου Στρα-
τιώτου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν δούλων ἀδελφῶν μας
καὶ πρὸς δόξαν ἔτι καὶ τιμὴν τῆς ἀναξιοπασχούσης Πατρίδος.

Ὁ Ποιητὴς

Σ. ΚΑΒΒΑΛΑΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ

ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

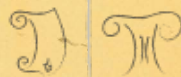
Σὲ θαυμάζω ἀπὸ τὸ βλέμμα
τοῦ ματιοῦ τὸ φοβερὸν·
σὲ ζηλεύω ἀπὸ τὸ Στέμμα
τῆς Ἑλλάδος τὸ λαμπρὸν.

Ἀπ' τὰ ξόμπλια, πῶχ' ἢ δάφνη
τοῦ Μηλίου ἢ ξακουστή.
ἀπ' τὴ φήμη πῶχ' ἢ σπάθη
τ' Ὀδυσσεὺς ἢ κυρτή.(1)

(1) Ὁ μὲν Χρῆστος Μιλόνης ἐχορημάτισε Κεφαλάρχης τῶν Ἀρματωλῶν, ἤνοιξε τὴν μεγάλην σείραν τῶν Κλεφτῶν εἰς τ' Ἀγραφα, ἔκαμε σπουδαῖα ἀνδραγαθήματα, ἅπανα ἐπλημύρησαν τὰς ψυχὰς τῶν ὁπαδῶν του ἀπὸ βάθιτάτην σέβας καὶ ἄκραν ὑπόληψιν· ἐπλάκωσε τὴν Ἀρταν, ἐπῆρε σκλάβο τὸν Κατῆ καὶ δύο Ἀγάδες τοῦ τόπου, καὶ μετὰ ταῦτα ἐφρονεύθη ἀπὸ τὸν Μουσελίμην πρὶν τοῦ 1700· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἦτο ἀπὸ τὴν Λειβαδιὰ, υἱὸς τοῦ περιφήμου Ἀνδρούτσου, ὑπῆρξεν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους ἥρωας τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐθυσιάσθη πολειμῶν τοὺς τυράννους τῆς πατρίδος· ὅθεν ἀμφοτέροι ἦσαν ἐξοχα παλληκάρια καὶ ἐδοξάσθησαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα αὐτῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Σὲ γνωρίζω παληκάρι
ἐνδυμένο τὴν στολήν,
ἢ προγονική σου χάρι
δεῖχναι τὴν καταγωγήν.

ὦ φυγὴ ἀνδρειομένη!
μὴ τὸ πόδι σου κτυπᾷς
εἰς σὲ γῆ ᾿λευθερομένη
ποῦ ἀδόξαστος πατᾶς.

Ἦσουν Ἕλληνας λοφασμένοι
μαύρου καὶ ἄδοξου καιροῦ,
τώρα εἰς ὃ κεκλημένοι
εἰς τὴ φούχτα τοῦ σπαθιοῦ.

Θὰ φανῆς ἂν ἦσαι γόνος
τῶν νεκρῶν Ἀρματωλῶν,
καὶ ἂν ὁ Ἄρης, ἢ ὁ Θρόνος,
σ' ἀνεγνώρισαν δειλόν.

Τόσα χρόνια ἀπελπισίας,
ἄχ! πεντήκοντα ἐννιά!
κέρδους καὶ ἀρχομανίας,
σ' εἶχαν στὴ βρεφοκουιὰ.

Καὶ σοῦ ἵν' ἀρκώσαν τὸ πνεῦμα...
Ἄχ! τὸν πατριωτισμόν!
καὶ ἀνεχαίτισαν τὸ βῆμα
πῶτρεχε πολεμικόν.

Κ' ἡ πατρίς μας βυθισμένη
σ' ἓναν ὕπνο τεχνικόν,
δὲν ἐβάδις ὀπλισμένη
εἰς τὸ τούρκικο κενόν.

Ἀλλὰ σήμερα ἡ ἀθλία
κράζει ἀγύμναστα παιδιὰ
Ἦπειρον καὶ Θεσσαλία
νὰ καθέξουν μὲ σπαθιά.

Πλὴν τὸ Ἔθνος ἐπιμένει,
νὰ ὀρμήσουν ἀπαιτεῖ
δὲν γνωρίζει τί συμβαίνει
ἂν τὸ μέλλον ἄρτερῃ.

Ἡ σάλπιγξ τώρα σὲ κράζει
εἰς ἀγῶνα ἱερὸν,
καὶ ἡ Πατρίς σ' ἀναγκάζει
καὶ σοῦ δίνει τὸν Σταυρόν.

Ἡ τιμὴ τῆς κ' ἡ θρησκεία
ἔχουν χρεῖα κ' ἀπαιτοῦν
συνδρομὴ θερμὴ κ' ἀνδρεία
ἀπ' τὰ τέκνα τοῦ καλοῦν.

Σ' ἐξοπλίζει, ναι, ἡ Πατρίς μας,
σὲ προστάζει κ' ὁ Θεός,
μὲ τὸ θάρρος τῆς ψυχῆς μας
νὰ προβῇς Ἀρματωλός.

Ἀλλ' ἡ δύναμις μονάχη
εἰς ἀγῶνα Ἐθνικόν,
ἂν προβῇ λυτὴ στὴ μάχη
ἀπ' τὸ Θεῖον λογικόν.

Κ' ἐνεργήσῃ μονομένη
χωρὶς αἴσθημα Ἐθνικόν,
στεῖρα θά ναι τυφλωμένη
στοῦ πολέμου τὸν σκοπόν.

Ἡ καρδιά, τὴ δύναμί σου
(ἀπαιτεῖ ὁ Ἐθνισμός)
νὰ τὴν σπρώχνῃ στὸ σπαθί σου
γιά ν' ἀστράψῃ ὁ φωτισμός.

Νὰ θωρῇ ὁ Στρατιώτης
εἰς τὴ λάμψι τοῦ ἀστραπή,·
ποῖαν εἰκόνα ὁ προδότης
παριστᾷ ἀμφιβρέπης.

Ἡ ἀγάπη στήν Πατρίδα
καὶ ἡ Πίστις στὸν Σταυρόν,
πνέουν θάρρος καὶ ἐλπίδα
εἰς ἀγῶνα Ἱερόν.

Ἡ ἀγάπη σφιγγοδένει
μὲ Πατρίδα κ' Ἐθνισμόν,
ἡ δὲ Πίστις, σκλαβομένη,
δδηγεῖ τὸν ὀπλισμόν.

Καὶ τὸν Ἕλληνα ἀναβράζει
ἀπὸ αἴσθημα Ἐθνικόν·
ὦ! τὸν βλέπω νὰ δοξάζῃ
καὶ Πατρίδα καὶ Θεόν.

Θωρῶ λόγχας νὰ ξαστράφτουν
καὶ ξεγύμνοτα σπαθιά,
βλέπω ἐδῶ κ' ἐκεῖ ν' ἀνάφτουν
οἱ στρατοὶ μας τὴ φωτιά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Τὰ κανόνια των βογκᾶναι,
τὰ τουφέκια των κροτοῦν,
τούρκους κι' ἄλογα τρυπᾶνε
μὲ τὰς σφαῖρας 'ποῦ πετοῦν.

Κούφια ἀκούονται τουφέκια,
σμίγουν ἀσπλαγχνα σπαθιά,
λογχισμοὶ . . . φωναὶ . . . πελέκια..
ἀντηχοῦν 'στὴν λαγναδιᾶ.

Ἀστραπόβροντα τυποῦνε
κατ' ἀπίστων κεραυνοὺς
ἄλογα, κορμιὰ πατοῦνε,
γέμ' ἢ γῇ 'Οθωμανοὺς.

Βάρβαρους ὁ Ἑλλην σφάζει,
Κ' οἱ βραγιάδες τοὺς δαγκοῦν,
ἄμετρα ὁ καπνὸς σκεπάζει
τὰ κουφάρια 'ποῦ βογκοῦν.

Ἡ Ἑλλὰς ξεσπαθωμένη
δὲν φηγαῖ πυροβολῇ,
σφάζει . . . ῥίπτει 'ξαπλωμένη,
τῶν τυράννων τὴν φυλὴν.

ὦ! τί δόξα σὲ προσμένει
'στὴν Ἑλλάδα Ἀρματωλὲ,
ἂν 'στὴ γῇ τῇ δουλωμένη
πέσουν Τούρκων αἱ φυλαί.

Πάλιν ταχύπτερος φήμη
θὰ φωτίζει τοὺς λαοὺς,
ποῖοι διαφνοφόροι Δῆμοι
ἐνικῆσαν τοὺς ἐχθροὺς.

Μὲ στεφάνι 'στὸ κεφάλι
ἀπὸ δάφνας ἀνθηρὰς,
θὰ γυρίζει ἀπ' τὴν πάλῃ
γέμων δόξης καὶ χαρᾶς.

Ὁ λαὸς θὰ σὲ φιλήσῃ
καὶ θὲ νὰ σὲ συγχαρῇ.
ὥσάν Ἡρώας θ' ἀρχίσῃ
ἐθνικὰ νὰ τραγουδῇ.

- » ὦ λυγερὸν καὶ κοπτερὸν σπαθί μου,
- » καὶ σὺ ντουφέκι φλογερὸν πουλί μου!
- » ἐσεῖς τὸν Τούρκον σφάζατε,
- » τὸν τύραννον σπαράξατε,
- » ν' ἀναστηθῇ ἡ Πατρίς μου,
- » νὰ ζήσῃ τὸ σπαθί μου. . . . (1)

(1) Ἡρωϊκὸν τραγοῦδι τοῦ ποιητοῦ Ρήγα ἀδόμενον ὑπὸ τοῦ
Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τί σοῦ στέκει τὸ πλεμένο
τὸ τσαροῦχ' τῆς λεβεντιάς!
μὲ λουριὰ σφιγκτὰ δεμένο
τό 'χαν καὶ τῆς Κρητικιάς

Κ' ἔφευγε 'ς τὰ κορφοβούνια
μὲ τὸ βρέφος στὰ βυζιά
κι' ἄλλη τό 'χε 'στὰ σεγκούνια
κι' ἐφωανάζανε φωτιά!

Εἶχον 'σταῖς ποδιαῖς φουσέκια
γιὰ νὰ δίνουν τῶν ἀνδρῶν
καὶ μὲ κλέφτικα τουφέκια
ἐκτυποῦσαν τὸν ἐχθρόν.

Τ' ἄρματά σου ποῖος τὰ φέρει
μὲ ψυχὴ πολεμική;
εἰς τ' ἀλήγητό σου χέρι
εἶναι φλόγα φονική!

Μὴ 'στὴ δύναμι τ' ἀφήσης
(τυφλοκτόνα τῆς Τουρκιάς,
οὐ μ' αὐτὰ θὰ πολεμήσης
γέμων αἰσθημα καρδιάς.

Κι' ἂν θὰ σώσης τὴν ζωὴν σου,
κι' ἂν θὰ δώσης 'λευθεριά,
ὁδηγὸς 'στὴν δυνάμιν σου
θὰ 'ναι ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιά.

Τ' ὀλοπέτακτο κορμί σου
εἰς τὴ γῆ τὴν ἐθνικιά,
κ' ἡ ματιὰ ἡ σουβλερή σου
θὰ τρομάξουν τὴν Τουρκιά.

Εἶσαι φόβητρον γενναῖον
φρούριον προγονικόν·
ἔχεις στῆθος Περικλέων
φρόνιμα ἡρωϊκόν.

Στρατιώτῃ ῥωμχλαῖε
ἡ πατρίς σε προσκαλεῖ,
πρὸς βοήθειαν γενναῖε,
νὰ μὴ μείνῃ ἐντροπαλή.

Αἱ Δυνάμεις αἱ μεγάλαι
μὲ ἀπόφας' ἰσχυρά
ἀνεγνώρισαν τὰ πάλαι
χώματά μας ἐθνικά.

Ἄλλ' ὁ τούρκος στέργει ἀλλέως,
καὶ ἀνήκει εἰς ἡμᾶς
Τὸ τῆς κατοχῆς των χρέος
μὲ τῆς μάχης τὰς ὁρμάς.

Νὰ προβῆς νὰ ἐκτελέσης
τῆς Εὐρώπης τὰς βουλὰς,
μὲ τοὺς τούρκους νὰ παλαίσης
νὰ νικήσῃ ἡ Ἑλλάς.

Νὰ ὑψώσῃς τὴ Σημαία
'στὴ 'λευθερο-σκλάβα γῆ,
γὰ νὰ ἰδῇς δειλὸν φονέα
πῶς ρυπίζει στὴ φυγή.

Πρὸς Θεοῦ! Τί δακρυστάξεις;
γὰ γυναῖκα καὶ παιδιὰ;
γὰ ἀδελφοὺς πονεῖς, σπαράξεις;
γὰ χωράφ' κι' ἀμπελογιὰ;

ὦ! αὐτὰ τὰ κυβερνάει
θεῖο χέρι 'στὴ στιγμή,
ἀλλ' ἐσένα θὰ νικάει
τὸ καθῆκον κ' ἡ τιμὴ!

Μάθε πῶς δὲν ἐγεννήθης
νὰ δουλεύῃς γὰ νὰ τρῶς,
ἀλλὰ πῶς, νὰ ζῇς, ἐκλήθης
τῆς Πατρίδος σου Σκοπὸς.

Μήπως ἔχεις ἐρωμένη
μὲ χρυσόξανθα μαλλιά;
γαλανή, λευκοπλασμένη,
ροδοκόκκινη μελιὰ;

Ἄν τὰ δύχτια τῆς ξεσχίσης.
σβείς τὴν φλόγα τῆς καρδιάς,
καὶ συντρίβεις διὰ ἀλύσσεις,
ἔρωτος καὶ τῆς σκλαβιάς.

Εἶναι πρέπον ν' ἀδικήσης
ἔρωτα, κι' οὐχὶ λαόν
πὲς τῆς, πῶς θὰ πολεμήσης
γὰ Πατρίδα καὶ Θεόν!

Ἄν ἡ Μάνα 'ποῦ σ' ἐγέννα
μὲ κοιλόπονους φρικτοὺς,
εἶχε τέκνα ἀναθρεμμένα
ὡς τῆς Σπάρτης τοὺς υἱούς,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σοῦ 'λεγε αὐτῇ « λάβ' ἀσπίδα !
τούρκων δοῦλοι δὲν βαστᾶν
εἰς τὴ μάχ' υἱέ μου πῆδα
Καὶ ἦ τὰν, ἦ ἐπὶ τὰν »

Μὴ ποτὲ 'στὸν κόσμον ζήσης
ἄδοξος καὶ σκοτεινός,
κάλιο τρόπαια ν' ἀφήσης
νὰ 'σε πάντα ζωντανός.

Εἰς' ἀπόγονος Ἑλλήνων,
Λεωνίδα, Περικλῆ·
Εἶσαι γόνος των Πιπίνων,
Διάκου, Βότσαρη, Φωτῆ, (1)

Κ' ἔχεις στάδιον νὰ δρέψῃς
νέας δάφνας, ὡς υἱός,
καὶ τὴν κόμην σου νὰ στέψῃς
μὲ στεφάνι τοῦ Διός.

(1). Ὁ μὲν Πιπίνος ἦτον Ἀγωνιστὴς θλασσομάχος καὶ
καρaboράγος τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς
Ἑλλάδος Ἱερὸν Ἀγῶνα, ὁ δὲ Διάκος ἦτο Ἀρματωλὸς τῆς
Λιβαδιᾶς. ἐπολέμησε γενναίως διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πα-
τρίδος καὶ ἐθυσίασθη μὲ μαρτυρικὸν θάνατον· ὁ Βότσαρης ἐ-
πίσης ἦτον Ἀρματωλὸς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὁμέρ Πασσᾶ, ἐπο-
λέμησε διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πατρίδος, ἡρωϊκῶς δὲ ἐφρονεῦθη
τὸ 1823 εἰς τὴν νυκτερινὴν ἐφοδὸν κατὰ τοῦ Σκόδρα, καὶ ὁ
Φώτης, Ἀρματωλὸς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Βότσαρη, ἐπολέμησεν
εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα τῆς Πατρίδος ἡρωϊκῶς καὶ ἐδοξάσθη.

Νὰ φτερώσῃς τὴν ἐλπίδα
εἰς τὰ δοῦλα τὰ χωριὰ,
νὰ προτείνῃς τὴν ἀσπίδα
Νὰ σωθῇ ἡ 'λευθεριά,

Ἡ Εὐρώπη ἀνδρειωμένη,
τὸ δικό σου τὸ σπαθί,
νὰ κτυπήσῃ δὲν προσμένει,
δι' αὐτοῦ νὰ δοξασθῇ.

Ἡ πατρίς στενοκλεισμένη,
χάριν βάρβαρου ἐχθροῦ,
τὴν πυροβολῇ προσμένει
καὶ τὴ λάμψι τοῦ σπαθιοῦ.

Εἰς' ἡ δόξα κ' ἡ τιμὴ τῆς,
εἰς' ὁ Ἥρωες κ' ὁ Σωτήρ,
τῆς Ἑλλάδος ἡ βαρύτης,
καὶ τὸ 'Ανατολῆς σπινθήρ.

Μὲ τὴν φλόγα τῆς καρδιᾶς σου,
θὰ ν' ἀνάψῃς τὴν φωτιὰ,
κ' ὅπλα ξένα καὶ δικά σου
θ' ἀποφᾶνε τὴν Τουρκιά.

Τὴν συνέχειαν χαράξεις
τοῦ ἀγῶνος τὴν λαμπράν,
τὸ εἰκοσιένα κρᾶξεις
νὰ ἴλθῃ πάλιν ὁτὴν σειράν.

« Ἰδού! Κανάραι ἐνδοχοί!
Μηροῦλαι καὶ Πιπῖνοι!
ὥς κεραυνοὶ φωτόκαυσαν
τοῦ τούρκου τὸ ντελίσι. »

« Ἐκεῖθεν ἄλλοι ναύαρχοι
Σακτοῦραι... Μπουμπουλγίαι·
Ἵδροφαρέοι Ἦρωες!
καὶ Παππανικολίται. »

« Θαλασσομάχοι Ἕλληνες...
Σαῖναι... Κριεζόται...
καρaboφάγοι ἐνδοχοί,
πυρπολισταὶ Σπετζόται. » (1)

(1) Ἀπαντες οἱ ρηθέντες ἦρωες τῆς θαλάσσης ἠγωνίσθησαν γενναίως διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔκαμον μεγάλα ἀνδραγαθήματα διακρούοντος τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος καὶ τῆς Ἀρμυτωλικῆς ἐποχῆς, ἐφωτόκαυσαν διάφορα βασιλικά πλοῖα τῆς Τουρκίας μὲ τὰ μ. π. ο. ρ. λ. ὁ. τ. α. τ. ὦ. ν., ἐπὶ ἔδωσαν εἰς ἄλλα καὶ ἐν τῷ αὐτῶν ἐσφάζαν τοὺς ναυτικούς στρατιώτας, οὕτω δ' ἐδόξα-
σθησαν καὶ τιμῶνται τῶν αἰωνίως εἰς τὸν Κόσμον.

« Ὡς ἄνεμοι καὶ κύματα
ὁτοὺς βράχους σφενδονίζουσι
τὰ τουρκικὰ πλεούμενα
καὶ τὰ καταποντίζουσι. »

« ὦ! τί ὠραῖον θέαμα!
πυρκαϊὰ μεγάλη
στὸ Ναυαρίνο ἔξαναφάν
ναυάρχοι ἀγγλογάλλοι. » (1)

« Ἐφέξανε τὰ πέλαγα...
τὰ ὄρη... τ' ἀκρογιάλια
κ' ἕναν καθρέπτ' ἐξάπλωσαν
μὲ δέκα φωτογιάλια. »

« Καὶ μεσ' εἰς αὐτὸ τὸ κάτοπτρον
φωτίζε καὶ τρικυμίας,
ἐκαρaboτζακίστημεν
ὁ στόλος τῆς Τουρκίας. »

(1) Οἱ φιλέλληνες ναύαρχοι ἀγγλογάλλοι καὶ Ρῶσοι, προτροπῇ τοῦ Κοδριγκτῶνος ἐκκονοβόλισαν εἰς Ναυαρίνον τὸν τουρκικὸν στόλον κατὰ τὸ 1827 καὶ ἔκαυσαν αὐτὸν πρὸς ταχύτητα καὶ ἐντελῆ ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλλήνων ἡ ναυμαχία αὐτὴ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐδόξασε τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν ὁμόδοξον Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας.

« Ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρίμματα
ἄρμάδα τὴν καμμένην
ἀναγεννήθ' ἢ μάνα μας
ἀπελευθερωμένη! »

Ναί! ἡγέρθη κ' ἐξοπλίσθη,
κ' ἔπεσε κατὰ Ἰσλάμ,
καθ' ἣν ὥραν συνελήφθη
ὁ Σωτὴρ ἐστὴν Μαριάμ.

ὦ φεγγάρι ἀπελπισμένο! (1)
Πολεμᾶς τὸν οὐρανόν! (2)
Σὺ στερέωμα ὀργισμένο (3)
κράξε πάλιν τὸν Θεόν·

Νὰ δαμάσῃ ἀποστάτην
ὀλοκλήρου τ' οὐρανοῦ
τὸν μισόφωτον δυνάστην
τῆς Σημαίας τοῦ Σταυροῦ.

- (1) Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία
(2) Τὴν φέρουσιν τὰ οὐράνιον χρῶμα Ἑλληνικὴν Σημαίαν.
(3) Οἱ ὑπὸ τὴν σημαίαν ταύτην διατελοῦντες Ἕλληνες,

Καλὰ σ' ἔχει ὁ Πλάστης ῥίξει,
στ' οὐρανοῦ τὴν ἀγκαλιὰ,
π' ἂν μὲ δύναμι σὲ σφίξει
σ' ἀποπνίγει τὴν μιλιὰ.

Εἶσαι κτῆμα τῆς σημαίας
ποῦ φορεῖ τὸν οὐρανόν,
τῆς μεγάλης μας ιδέας
ποῦ σὲ θέλει σκοτεινόν.

Ὁ Χριστὸς κ' ἡ Παναγία
νὰ βοηθήσῃ τοὺς πιστοὺς,
γὰρ νὰ κάμουνε θυσία
τοὺς μισόχριστους στρατοὺς.

Ἐκκλησιαστικὰ καὶ Πατριάρχης
τ' ἄρματα σου εὐλογοῦν·
ἐστὶν Ἁγία Σοφία στρατάρχης
νὰ ἐμβῇς ἐπιποθοῦν

Εἰς τὴν κλαγγὴ τοῦ πολέμου
τῶν ἀπίστων καὶ πιστῶν,
Σὺ, προστατεύεις, Θεέ μου,
τὸν σταυροφόρον στρατόν.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων
θὰ ν' ὁδηγεῖ τὸν Στρατὸν.
θὰ νὰ κρατῇ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ
μὲ τὸν εἰς χεῖρας δαυλόν!

Ὁ Ἑλληνισμὸς βαστάει
τ' ἄρματά σου . . . τῇ στολῇ,
τὴν Σημαίαν χαιρετάει
καὶ τὴν δόξαν του καλεῖ.

Εἰς τῆς μάχης τὸ πεδῖον
θὰ πετάξῃ στὴ στιγμῇ,
ἢ νὰ σφάξῃ τὸ θηρίον
ἢ κ' ἐκεῖνος νὰ ταφῇ.

Ἐντροπὴ ναι τῆς ἀνδρείας
νὰ ν' ζυγὸς βαρβαρισμοῦ
ἐν τῷ μέσῳ ἑλευθερίας,
φώτων καὶ πολιτισμοῦ.

Στέφανον λαμπρὸν θὰ πλέξῃ
μὲ δαφνόλαδ' ἀνθηρὸν,
Καὶ μ' αὐτὸν σεμνῶς θὰ στέψῃ
τὸ Ἀλβιόνης τὸν υἱόν.

Λαοσώστην διπλωμάτην,
φιλελεύθερον σφοδρὸν.
ΓΛΑΔΣΤΩΝΑ Ὁμοιολάτρην
καὶ φιλέλληνα γνωστὸν.

Σὺ περίβλεπτε ὀπλίτα
στέψε τὴν μεταβολὴν
τὴν Σικλαβανταρσίαν κήττα
σ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν!

Ἄκου τὴν ἐλευθερίαν!
κράζει νέον Ἡρακλῆν
σ' Ἡπείρον καὶ Θεσσαλίαν,
σ' ὅλην τὴν Ἀνατολήν.

Νὰ τὴν βγάλῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας
τῶν τυράννων τὰς σκληρὰς,
τώρα π' ἀνοιξαν τὰς θύρας
τὰ Βασίλεια, τῆς Θεᾶς,

Κι' ὁμοφώνως οἱ Στεμμένοι
εἶπον, « φεῦ! ὅτὸν Πατισάχ,
Εἶν' ἄθώα ἡ δεμένη
παῦσε πλὴν σ' αὐτὴν τὸ Ἄχ! »

Τέσσαρους ἢ σκλαβωμένη
ἔζη αἰώνας δουλικά,
κι' ἀκαρτέρει ἀπελπισμένη
στώματα βασιλικά!

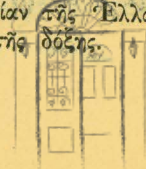
Ἐσταυρώθηκε εἰς τὴν σφαῖρα
ὁ Χριστὸς ἐπὶ Σταυροῦ,
καὶ τοῦ Πλάστου ἢ Θυγατέρα(1)
ἐκ Μωάμεθ τοῦ σκληροῦ!

Ἐπιστράτα! θ' ἀπετάξης
μὲ το' Εὐρώπης τὰ φτερά,
τοὺς τυράννους ν' ἀποσφάξης
νὰ λυτρώσῃ ἢ Ἀεθυερία.

Ὡς πανφέγγαρος Σελήνη
σύρεις βλέμματα τερπνά·
εἰς ἐσὲ θωροῦν Σαῖνη
Τόλιο καὶ Κοντογιαννᾶ.(2)

(1) Ἡ Ἐλευθερία.

(2) Ὁ μὲν Σαῖνης ἦτο ἀγωνιστὴς θαλασσομάχος καὶ καρα-
βογάγος τῆς Τουρκίας κατὰ τὸν περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλ-
λάδος ἱερὸν Ἀγῶνα, ὁ δὲ Τόλιος ἦτο Κλέφτης κατὰ τὴν ἐ-
ποχὴν τοῦ Πλιάσκα, κατεδίωκε καὶ ἐξωλόθρευε τοὺς Τούρκους,
ὥστε τ' ὄνομά του κατέστη ὄνομα φόβου καὶ τρόμου. Ὁ Κον-
τογιαννῆς Ἀρματωλὸς ὦν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Θεσσαλίας ἔλαβε
μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Μωριά τοῦ 1770, εἴτα δ' ἐπο-
λέμησε διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος μὲ γενναιοψυχίαν
καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον τῆς δόξης.

Αἱ Σκιαὶ τῶν προπατόρων
βλέπουν Τούρκους νὰ τρυπᾶς,
κι' ἄδουν ὕμνον νικηφόρον
εἰς τὰ ὅπλα τοῦ βαστᾶς.

Ἡ Μητέρα σ' ἐξορκίζει
νὰ τῆς σώσης τὴν τιμὴν,
μὲ τὴν νιότη σου π' ἀνθίζει
ἀπ' τοῦ Τούρκου τὴν ὀρμήν.

Ἔθνος! καὶ Σταυρὸς καὶ Στέμμα!
Κι' ὁ ζυγὸς σ' τὴν δούλην γῆν,
δὲν διψοῦν νὰ πιοῦνε αἷμα,
Τούρκου θέλουν τὴ φυγὴν.

Ἐὰν ὅμως πολεμήσουν,
ἀφορμὴ· εἶν' ἡ Τουρκία,
ποῦ ἐξέφυγε νὰ κλείσουν
μὰ Συνθήκ' εἰρηνικῆς.

Τότε, φόνους καὶ στραβλώσεις
θ' ἀποπλύνῃς τοῦ ζυγοῦ,
καὶ Ναῶν τὰς βεβηλώσεις,
ὑβρεῖς Ἔθνους καὶ Σταυροῦ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἄγγελε ἄρματωμένε
καὶ γυμνέ ἀπὸ φτερὰ·
ἐντολὴ, θεοπλασμένε,
θὰ ἐκτελέσης ἱερά.

Σὺ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων,
καὶ τὰς δάφνας τῶν νεκρῶν,
θὰ τιμῆσης ὡς ἐκείνον
τὸν περίδοξον καιρόν.

Ἀπ' τοὺς τάφους θ' ἀναστήσης,
κ' ἄλλους κλέφτας νὰ χαροῦν,
κ' ἕναν, ἕναν θὰ φιλήσης
εἰς τὰς δάφνας ποῦ φοροῦν.

Ἐένα Σκήπτρα, γὰρ τὸν Θρόνον,
ἀποφεύγουν νὰ ὀπλισθοῦν
τὴν δ' ἐκτέλεσιν μὲ φόνον
Γρεκο-τούρκων δὲν ποθοῦν.

Ἀλλὰ σὺ θὰ ἐφαρμώσης
τῆς Εὐρώπης τὴν βουλὴν,
Σὺ τὸν Θρόνον θὰ ὑψώσης
στὴν ἀπέναντι φυλὴν.

Τὸ Φεγγάρι θ' ἀποσβέσης
εἰς σὲ χῶμα ἐθνικόν·
μ' ἕνα ἄστρο θὰ παλαίσης
νὰ 'πιτύχης τὸν σκοπόν.

Μὴ δειλιάσης, ἄγγελέ μου,
σ' εἶδες εἰς τὸν οὐρανόν,
πῶς ὁ βρόντος τοῦ πολέμου,
τ' ἄστρα πνίγει στὸν καπνόν.

Ὁ καπνὸς ἀναφτεριάζει,
ἀνυφοῦται κορνιαχτὸς,
καὶ ὅταν καταχνιὰ σκεπάζει
τὰ λυχνάριχ τῆς νυχτός.(1)

ὦ! τ' ἀστὲρι τρεμουλιάζει
'στὸν ὀλόμαυρο οὐρανόν...
τὸ φεγγάρι ἀπουσιάζει
εἰς τὴ χάσι σκοτεινόν...

Ἄλλοτε φωσφόρον σῶμα
τοῦ ἐδάνειζε τὸ φῶς(2)
τὸ χρυσοῦν στερεῖται χρῶμα,
καὶ πλανᾶται ὡς τυφλός.

(1). Τ' ἄστρο τ' Οὐρανοῦ

(2). Τὸ ὑπεστήριζεν ἄλλοτε ἡ Ἱερὰ Συμμαχία τῆς Εὐρώπης,

Ἄλλοτε, λαμπρὸν Φεγγάρι
εἶχες δίσκον φωτεινὸν,
τώρα εἶσαι χωρὶς χάρι,
ἔρημον καὶ σκοτεινόν.

Καρδιά, ὅθεν, παλληκάρι!
ἐμπρὸς ἔχεις τὸν Σταυρὸν·
μὲ γοργὸν τρέξε ποδάρι,
πέσε, σφάξε τὸν ἐχθρόν.

Κερκύρα, ἐν χωρίῳ Ἀγίοις Δούλοις, τοῦ Δήμου
Ἐπιζεφυρίων, Ἐπαρχίας Ὀρους.
Τὴν 30 Αὐγούστου 1880.

Ὁ Εἰρηνοδίκης Ὀρους
Σ. Κ Α Β Β Α Δ Δ Σ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ